

10

vragen aan...

Stephanie van der Kruit

| Tekst | Carlijn Urlings | Fotografie | Lou Wolfs

Een beetje tiener voelt zich anders dan anderen. Maar hoe is het om écht anders te zijn dan je leeftijdgenoten? Stephanie van der Kruit raakte zwanger op haar zestiende, in haar vierde jaar op de praktijkschool. Toch voelt ze zich niet zo anders. "Maar mensen die negatief praten over hun moeder, daar kan ik niet meer tegen!"

| 1 | Wie ben je?

Ik ben Stephanie van der Kruit, 17 jaar.

| 2 | Wat maakt jou anders dan anderen?

Ik ben vorig jaar september bevallen van een zootje, Jason.

| 3 | Wat was je eerste reactie toen je hoorde dat je zwanger was?

Het was onverwacht en moeilijk, want ik wist niet wat ik moest doen. Toen ik de echo zag dacht ik: ja, houden.

| 4 | En je omgeving, hoe reageerde die?

Mijn moeder schrok heel erg. Ze was bang dat ik mijn jeugd vergooide, dat mijn eigen ontwikkeling niet verder kon. Toen ik was bevallen, was ze helemaal in de wolken. Vrienden van school vonden het alleen maar leuk. Op school waren al eerder jonge meisjes moeder geworden, dus ze waren het wel gewend.

| 5 | Hoe ging het daarna op school?

Mijn lerares heeft heel veel voor me gedaan: instanties voor me gebeld, tienermoedergroepen, gekeken hoe ik aan een uitkering kon komen. Ze stond achter me en heeft mij en een ander zwanger klasgenootje heel erg geholpen. Ze was een soort moeder eigenlijk. Mijn eigen moeder was blij dat ik met iemand sprak, ik zei bijna nooit wat tegen haar. Nu ik een kind heb is dat heel anders.

| 6 | De band met je moeder is veranderd?

Echt! Ik denk er gewoon heel anders over. Als ik nu anderen hoor zeggen: ik wil het huis uit, en dat ze op hun moeder zitten te schelden... Daar kan ik echt niet tegen! Dan denk ik: heb ik dat ook gedaan? Wat zou ik voelen als mijn zootje me uit zou schelden?

| 7 | Dus in die zin ben je anders dan je leeftijdgenoten?

Ja. Maar voor de rest totaal niet. Mijn vriendinnen zitten gewoon nog in een heel andere fase. Ik praat gewoon met ze mee over jongens en liefde enzo, want ik ben zelf ook nog jong, alleen ik heb een kindje.

| 8 | Hoe ging het na de bevalling?

Ik heb een paar maanden thuis gezeten, toen ben ik weer naar school gegaan en in maart begin ik met een horecaopleiding. Ik woon op mezelf, maar mijn moeder helpt me. Ze bemoeit zich gelukkig niet zo met de opvoeding. Ze is wel oma, maar niet zo'n bemoeial!

| 9 | Hoe ziet je dagindeling er straks uit?

Mijn opleiding aan het Mondriaan is vier maanden lang, van half negen tot vier. De baby gaat dan naar de crèche en als ik uit school kom, ga ik hem halen. Ik ga het gewoon proberen, hopen dat het lukt, maar ik denk het wel.

| 10 | Nog advies voor je leeftijdgenoten?

Mijn vriendinnen zeggen soms: ik wil ook kinderen, maar ik raad iedereen aan om gewoon te wachten. Maak rustig je school af, zorg dat je op jezelf woont, dat je geld hebt, dat soort dingen. Ik ga andere mensen niet aanraden om op hun zestiende een kindje te krijgen, nee.